

Gondolkodjunk közösen, mert már sokszor bántó – túl a tehetetlenségen – az idehaza megmutató szükségesség ebben a nagyon fontos kérdésben.

Az is lehet, hogy nem jutunk semmire és ezt a feladatot nem tudjuk vállalni.

A migránsok sorsa globális kérdés és messze túlmegegy a mi kompetenciáinkon. És tudnunk kell, nem mi oldjuk meg ezt a hatalmas problémát. De addig is valami szépet és igazat kell tenni értük és önmagunkért.

Természetesen más modellek is lehetségesek, sőt a meglévő és működő modellekbe és programokba is részt lehet venni, kisebb személyes vagy család jelenlét mellett, akár alkalmi jelleggel. Sőt célszerű a problémakörrel a ma lehetséges módjain személyesen is tájékozódni.

Javaslom, hogy foglalkozzatok mindezzel a közösségeitekben illetve a Bokor vezetői fórumain.

A befogadás előfeltétele az, hogy az ember eldönti magában szeretné-e, hogy az a világ amiben él gyökereiben megváltozzon?

Azaz – hogy több kultúra legyen jelen

hogy ezek a kultúrák a mindennapokat apró dolgait is jelentősen érintik

(viselkedés, higiénia, hangosság, türelmetlenség, nyomulás, közbiztonság stb.)

hogy az életszínvonal jelentősen csökkenjen

hogy az ellátórendszerek (iskolák, óvoda, egészségügy, szociális ellátás) megváltozzanak

hogy a vallás toladó módon és minél nagyobb nyilvánosságban legyen jelen

hogy a természeti környezet óvása egyre nagyobb erőfeszítésekbe kerüljön

hogy felgyorsuljon a magyarok (köztük a fiatalok) migrációja – elsősorban nyugat felé

stb.

Ezekre kell igent mondani. És, ha ezekre az ember igent mond – jöjjenek! Persze az is szükséges, hogy vannak-e a jövőnek feltételei és ezek be nem tartását hogyan lehet és kell-e szankcionálni. Számomra ez sokkal összetettebb dolog.

És persze hányan. Ma a világban - a statisztikák szerint 60 millió ember van úton. Lassan India is megindul. Hol húzunk határt?

Szíria lakossága évente 400.000 ezer fővel gyarapodik, mi lesz ezekkel a gyerekekkel?

Nyilván nagyon sok következtetést lehet levonni és ez nem (csupán) érzelmi megközelítés. Szóval a lecke feladatott. Nekünk, nekik, de elsősorban a fiataloknak.

Dunakeszi, 2016. augusztus 29.

MLECSENKOV ANGEL

MENEKÜLT KÉRDÉS

Napjaink egyik legnagyobb figyelmet keltő kérdése a menekült kérdés. Ebben az izgalmas és sokakat érintő helyzetben szinte megszámlálhatatlan felfogás, véleménynyilvánítás, elképzelés van, ami a megoldást illeti. A szélsőséges elutasítástól, a naiv befogadási szándéktól egyaránt. A megoldásnak első szűrője lehet azt világosan tisztázni: ki a menekült? Az, aki már megfelelő dokumentumokkal rendelkezik és igazoltan üldözött? A mai magyar helyzetben hibás elképzelés az, ami a megoldást illeti. Mindenki fogadjon be magán belátása szerint valakit, vagy valakiket.

Mondjuk egy egész családot: apát, anyát és négy – öt kiskorú gyereket a felelősség vállalásával együtt. Erről szép elképzeléseket lehet felvázolni. de kérdéses a kivitelezése. Ki, Kik vállalják ezt fel? Intézményes szinten is meg kell keresni a megoldást, szembeesülve a lehetetlennel. PL. Plébániai elhelyezés. Intézményesen csak az erre szakosodott befogadó helyek alkalmasak. Pl. közbiztonság, higiénia, ételmezés, foglalkoztatottság. És ami a legfontosabb kérdés, tisztázni kell, hogy mennyi ideig tart a befogadás feladata? Ki intézkedik a továbbiakról? Netán Beer püspök személyesen vállalva a feladatot? Egyáltalán a befogadásról:

Ki, vagy kik döntenek arról, hogy legalisan kiket és hány menekültet kell befogadni? Az októberi népszavazás dönt ebben a kérdésben? Vagy a magyar nép akarata ellenére döntenek ebben a kérdésben mások?

Az októberi népszavazást, hibás megoldásnak látom a szavazókat illetően: Ebben a kérdésben, akik dönthetnek sorsukról azok a 18 és 50 év közöttiek. Ezeknek a szavazata lehet mérvadó. Hiszen a következő néhány évtizedet a befogadottakkal kell megélniük. Az idősebb nemzedék nem tud felelősséggel dönteni egy későbbi nemzedékről és annak következő sorsáról. Egészen azért, mert nem lehet számon kérni a döntésük következményét. Pusztán érzelmi alapon hibás lenne dönteni bárkinek ebben a kérdésben. Ez csak a káoszhoz vezethet.

Záradék: Tudom, hogy vannak nálam ebben a témában is tudósabb emberek. Akik nagy perspektívákat tudnak felvázolni. Várom a személyes döntésük eredményét: személy szerint hány menekült ember /család/ sorsáról gondoskodnak és milyen eredménnyel. Az, hogy az aluljáróban lévők kaptak két szendvicset, amit aztán a kukába dobtak. Ez annál nagyobb falat, ami az egész nemzetre és annak egész jövőjére kihatással lesz. Ez itt az személyes ideológiáktól mentes kérdés?

Üdvözlettel: Öcsi